21/03/2026

Η Δ’ Στάση Χαιρετισμών στο Ιερό παλλάδιο του Ποντιακού Ελληνισμού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Παρασκευής, 20ης Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Δ΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου.

Στην Ιερά Ακολουθία, που μεταδόθηκε απευθείας από τον ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, παρευρέθηκε ο πρόεδρος του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» κ. Γεώργιος Τανιμανίδης, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και πλήθος πιστών από την ευρύτερη περιοχή που ανηφόρισαν στο φιλόξενο όρος του Βερμίου για να προσκυνήσουν την θαυματουργό Ιερά Εικόνα της «Κυράς» του Πόντου, της Παναγίας της Σουμελιώτισσας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος, Χαῖρε τῆς βασιλείας τό ἀπόρθητον τεῖχος».

Τετάρτη Παρασκευή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί οἱ ψυχές τῶν εὐλαβῶν τέκνων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στρέφονται καί πάλι μέ συγκίνηση πρός τή σεπτή μορφή της καί ἀσπάζονται μέ εὐλάβεια τίς ἱερές της εἰκόνες ἀπευθύνοντάς της τά ὁλοκάρδια «χαῖρε».

Τετάρτη Παρασκευή τῶν Νηστειῶν, καί ἀπόψε, ἀπό τό ἱερό αὐτό κατοικητήριο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἀπό τό περικαλλές παλάτιό της, τό ὁποῖο ἐπύργωσε ἡ ἀγάπη καί ἡ εὐσέβεια τῶν προσφιλῶν τέκνων της, τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ποντίων, ἀπό τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, στίς πλαγιές τοῦ Βερμίου, ἑνώνουμε τή φωνή μας μέ τίς φωνές ἑκατομμυρίων Ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τοῦ κόσμου ἀπευθύνουν τά «χαῖρε» τοῦ ἱεροῦ ποιητοῦ τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου πρός τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό καί τήν Ἀνύμφευτο Νύμφη, πρός τήν Κυρία Θεοτόκο, τήν Κεχαριτωμένη καί Παντάνασσα.

Μαζί τους καί ἐμεῖς ἀναπέμψαμε στήν Παναγία μητέρα μας, ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς καί θαυματουργοῦ καί χαριτοβρύτου εἰκόνος τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἀπό τά μύχια τῆς ψυχῆς μας τήν εὐχαριστία καί τή δοξολογία μας, γιατί ποτέ δέν ἔπαυσε νά εἶναι γιά ἐμᾶς «τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος» καί «τῆς βασιλείας τό ἀπόρθητον τεῖχος», ὅπως μαρτυροῦν τά ἀναρίθμητα θαύματά της καί οἱ ἀπειράριθμες σωστικές ἐπεμβάσεις της στή ζωή τοῦ καθενός μας, στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας καί στή ζωή τοῦ εὐσεβοῦς Ἔθνους μας· ποτέ δέν ἔπαυσε νά εἶναι ἀσάλευτος πύργος γιά χάρη τῶν πατέρων καί τῶν μητέρων μας, οἱ ὁποῖοι στίς ἐσχατιές τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στόν μακρινό Πόντο, ἀγωνιζόταν γιά αἰῶνες νά κρατοῦν τίς Θερμοπύλες τῆς πίστεως καί τοῦ Γένους· ποτέ δέν ἔπαυσε νά εἶναι τό ἀπόρθητο τεῖχος πού μᾶς προστάτευε ὄχι μόνο ἀπό τίς βαρβαρικές προσβολές καί ἐπιθέσεις ἀλλά καί ἀπό τίς ἐπιθέσεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπό τίς προσβολές τοῦ πονηροῦ, πού προσπαθοῦσαν νά πληγώσουν τήν ψυχή μας καί νά τήν νεκρώσουν εἰς θάνατον.

Ἄς μήν νομίσουμε ὅμως ὅτι ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν παρελθόν. Ἄς μήν θεωρήσουμε ὅτι ἡ μαρτυρία τῆς ἱστορίας καί οἱ ἐμπειρίες τῶν πατέρων μας ἔχουν μόνο συναισθηματική ἀξία στήν ἐποχή μας, σέ μία ἐποχή πού οἱ ἐπιθέσεις καί οἱ πόλεμοι ἔχουν ἄλλη μορφή ἀλλά ἀνάλογες τραγικές συνέπειες.

Ὅλοι δυστυχῶς παρακολουθοῦμε στίς ὀθόνες τῶν τηλεοράσεών μας καί στό διαδίκτυο τή φρίκη τοῦ πολέμου καί ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι δέν εἶναι ὁ μόνος. Γιατί ἐκτός ἀπό τούς πολέμους πού γίνονται στό ὄνομα τῆς ἀσφαλείας, τῶν οἰκονομικῶν καί ἄλλων συμφερόντων, τῶν ἰδεολογικῶν καί θρησκευτικῶν ἀντιπαραθέσεων, ὑπάρχουν καί ἄλλοι πόλεμοι, σιωπηλοί καί ὕπουλοι, ἐξίσου καταστροφικοί γιά τούς ἀνθρώπους, γιά τή ζωή τους καί τήν ψυχή τους. Εἶναι οἱ ἐπιθέσεις καί οἱ προσβολές ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πίστεως ἀπό ἐκείνους πού ἐνοχλοῦνται ἤ ἐλέγχονται ἀπό τήν παρουσία τους.

Εἶναι ἡ προσπάθεια νά ἐπικρατήσει ἡ ἄποψη ὅτι ὅλα ἐπιτρέποντα,ι καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά κάνει ὅ,τι θέλει καί ὅπως τό θέλει, χωρίς νά λαμβάνει ὑπόψη του τούς ἄλλους ἀνθρώπους γύρω του.

Εἶναι ἡ προσπάθεια πού γίνεται νά ἐκθεμελιωθοῦν ἀρχές παραδοσιακές καί ἀξίες ἠθικές στό ὄνομα τῆς δῆθεν ἐλευθερίας καί τοῦ δῆθεν ἐκσυγχρονισμοῦ, μία προσπάθεια πού τείνει συχνά νά μετατρέψει τήν ἀνθρώπινη κοινωνία σέ ζούγκλα καί τήν ἀνθρώπινη ζωή σέ κόλαση.

Εἶναι ἡ στάση κάποιων ἀπέναντι στήν ἀξία τῆς ζωῆς, στήν ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ, πού τούς ὁδηγεῖ στίς βιαιότητες καί τίς κακοποιητικές συμπεριφορές, οἱ ὁποῖες δυστυχῶς αὐξήθηκαν καί πληθύνθηκαν στίς ἡμέρες μας.

Ἄς μήν ξεχνοῦμε ὅμως ὅτι ἔναντι ὅλων αὐτῶν δέν εἴμαστε μόνοι, δέν εἴμαστε χωρίς βοήθεια, δέν εἴμαστε ἀπροστάτευτοι καί ἀφύλακτοι. Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, πρός τήν ὁποία ἀπευθυνθήκαμε ἀπόψε, γιά νά τήν ὑμνήσουμε καί νά τήν δοξολογήσουμε, γιά νά ἐμπιστευθοῦμε στή μητρική ἀγάπη καί ἰσχύ της τίς ἀνησυχίες καί τούς φόβους μας, τίς ἀγωνίες καί τά προβλήματά μας, τήν ἀπογοήτευση καί τή θλίψη μας γιά ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, ἀλλά καί γιά νά

ἐπικαλεσθοῦμε τή βοήθεια καί τήν προστασία της, δέν ἔπαυσε ποτέ νά εἶναι γιά τά πιστά τέκνα της ἡ ταχινή βοήθεια, νά εἶναι ἡ ἀκαταίσχυντη προστασία τῶν χριστιανῶν, νά εἶναι «τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος» καί «τῆς βασιλείας τό ἀπόρθητον τεῖχος», ὅπως ψάλαμε ἀπόψε στήν τέταρτη στάση τῶν Χαιρετισμῶν της.

Εἶναι παροῦσα ἡ Κυρία Θεοτόκος, γιά νά προστατεύει καί τήν Ἐκκλησία καί τήν πατρίδα μας καί τό Ἔθνος μας καί τόν κόσμο ὁλόκληρο, ἐφόσον καταφεύγουμε στή δική κραταιά δύναμη καί προστασία, ἐφόσον δέν ἀπομακρυνόμεθα ἀπό τή χάρη της πού ὡς ἀσάλευτος πύργος καί ὡς ἀπόρθητον τεῖχος μᾶς καλύπτει καί μᾶς προφυλάττει ἀπό ὁποιονδήποτε ἐχθρό.

Ἄς μένουμε πάντοτε κοντά της καί ἄς τήν παρακαλοῦμε πάντοτε μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στή δύναμη τοῦ Υἱοῦ της καί στή δική της μητρική δύναμη καί ἰσχύ. Καί νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ χάρη της θά μᾶς συνοδεύει καί θά μᾶς σκεπάζει, ὅπως σκέπαζε τούς πατέρες μας στόν Πόντο καί ὅπου ἀλλοῦ, πού τήν εὐλαβοῦντο καί τιμοῦσαν τίς ἱερές καί θαυματουργές της εἰκόνες, καί θά ἀπομακρύνει κάθε δυσκολία καί κάθε πειρασμό.

Αὐτό εὐχόμεθα καί ἐμεῖς ταπεινά καί ἀπό καρδίας ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς καί θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Κυρίας τοῦ Πόντου, τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας, γιά ὅλους τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές της καί γιά ὅλους τούς εὐσεβεῖς ἀκροατές τῆς Ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν μέσα ἀπό τή συχνότητα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόν ὁποῖο καί εὐχαριστοῦμε θερμά, γιατί ἀπόψε μετέφερε τήν Παναγία τοῦ Πόντου ἀπό τό Ἱερό Προσκύνημά της στό Βέρμιο τῆς Ἡμαθίας σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς καί τοῦ κόσμου καί ἔδωσε τή δυνατότητα σέ ὅλα τά παιδιά της καί ἰδιαιτέρως στόν Ποντιακό Ἑλληνισμό ὅπου γῆς νά αἰσθανθοῦν τή θαλπωρή τῆς χάριτός της.

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, τήν Παναγία μας ὡς τεῖχος καί ὡς πύργο γιά νά μᾶς διαφυλάττει πάντοτε. Ἀμήν.

© Gerbekes IMBNK